

מ"ת 60242/08/21 - מדינת ישראל נגד חיים רפאל אטל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 60242-08-21 מדינת ישראל(עציר) נ' אטל(עציר)
תיק חיצוני: 49571/2021

בפני כבוד השופטת שירלי רנר

מבקשת
נגד
משיב
החלטה

מדינת ישראל (עציר)
חיים רפאל אטל (עציר)

1. בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

כנגד המשיב הוגש כתב אשום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ותקיפה סתם.

על פי כתב האישום עובר ליום 18.8.21 החליט הנאשם לפגוע במתלון עמו יש לו סכסוך שטיבו אינו ידוע למאשימה.

לשם כך יצא בלילה שבין 18.8.21 ל-19.8.21 לכוון ביתו של המתלון כשהוא נושא חפץ חד וגז מדמיע, לבוש בגדים שחורים כובע מצחייה שחור ומסיכת פנים שחורה.

ביום 19.8.21 בשעה 00:33 או בסמוך לכך הגיע לבית מגורי המתלון, הקיש את סיסמת הכניסה לבניין כשהוא מכסה את ידו באמצעות שרוול החולצה כדי לא להשאיר סימני טביעות אצבע במקום.

בשלב זה עלה לקומת מגוריו של המתלון וארב לו בחדר המדרגות במשך כארבע שעות.

2. בשעה 04:18 או בסמוך הגיעו המתלון ובת זוגו לבניין ועלו במעלית לבית המתלון. כשהגיעו לקומת המגורים של המתלון יצא המתלון מהמעלית והתקדם לעבר דלת ביתו כאשר בת הזוג נותרה שניות ספורות במעלית והביטה במראה שבמעלית.

כאשר הבחין הנאשם במתלון מתקרב לדלת ביתו, רץ לעבר גבו, אחז בו מאחור, התיז עליו גז מדמיע ודקר אותו ארבע פעמים באמצעות חפץ חד - פעמיים בירך שמאל, פעם בצלעות בצד שמאל ופעם בישבן בצד שמאל.

בת הזוג אשר היתה במעלית ושמעה את קולות התקיפה, ראתה את הנאשם תוקף את המתלון והחלה לצעוק בבהלה. בשלב זה שחרר הנאשם את אחיזתו מהמתלון, נכנס למעלית, אמר לבת הזוג לצאת מהמעלית והתיז עליה גז מדמיע. בת הזוג יצאה מהמעלית, והנאשם יצא מהבניין ונמלט בריצה מהמקום.

3. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון חתך בצלעות שמאל שהגיע לחלל הבטן וגם לדימום מסכן חיים בחלל הבטן אשר לצורך עצירתו עבר המתלון ניתוח. עוד נגרמו למתלון שלושה חתכים בירך ובישבן עם המטומה מתרחבת

באחד החתכים בירך.

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לכך שהמשיב הוא מי שביצע את המעשים נשוא כתב האישום.

5. **ב"כ המבקשת** אישר כי מדובר בתיק נסיבתי והיפנה להצטברות הראיות הבאות. ראשית, המתלון עצמו בהודעותיו המאוחרות, לאחר שבראשונות אינו מזהה את התוקף בתמונות המוצגות לו, מזהה את המשיב ומתאר סכסוך ביניהם בנוגע לעסקי סמים. שנית - מצלמות האבטחה של הכניסה לבניין בו נדקר המתלון תוך השוואתם לצילומי המשיב מוקדם יותר באותו הערב, בשעה 22:00 באולם אופוריה שבבעלותו ובבעלות אחיו. נטען כי קיימים קווי דמיון רבים ומשמעותיים והעובדה שקיימת חוות דעת של מעבדה דיגטלית המציינת תמיכה נמוכה אינה מפחיתה מכך. שלישית, קיים מזכר ולפיו מזהה אדם המכיר את המשיב במצלמות האבטחה ומתייחס לעויות בה לוקה המשיב בידו ואשר ניתן לראותה בדמות הנכנסת לבניין. רביעית, קיימים מחקרי תקשורת ולפיהם מאוכן המשיב בזמן הרלוונטי בתא שטח של האנטנה שמכסה את בית המתלון בשעה 01:56, כאשר המשיב לא סיפק לכך הסבר בהודעותיו.

לגבי משך השהות בבניין היפנה ב"כ המבקשת לסרטון נוסף שמתייחס להגעה של דמות לאיזור הבניין בשעה 00:15 על אופנוע, כניסתה לבניין בשעה 00:18 ויציאתה מהבניין בשעה 04:20.

6. **ב"כ המשיב** טען כי גירסת המתלון בדבר סכסוך בנוגע לסמים עם המשיב נשתלה במוחו של המתלון על ידי היחידה החוקרת וכי גירסתו בנוגע לסכסוך לא היתה עקבית. נטען כי היחידה החוקרת לא הצליחה להניח כל תשתית לכך שהמשיב ידע מהו קוד הכניסה לבנין. בנוסף, מסקנת חוות הדעת של המעבדה הדיגיטאלית היא כי ההתאמה בין הדמות במצלמות האבטחה וזו שצולמה באולמי אופוריה היא נמוכה והמשמעות של כך מבחינת המשפט הפלילי היא ברורה. המבקשת גם לא כללה את עורך חוות הדעת בין עדי התביעה.

עוד נטען כי כלל לא ברור מהו הסרטון שהוצג למתלון בו זיהה את המשיב כאשר קודם לכן הוא מציין שאי אפשר לזהות את מי שנכנס לבנין, ושקרוי של המתלון פרושים על פני עדותו. עולה מתשובותיו בחקירה כי התקיימה חקירה אשר לא תועדה ואשר במהלכה לטענת ב"כ המשיב הובטח לו משהוא בתמורה להפלת המשיב, אותו למעשה אינו מזהה, ואף הזהוי שנעשה בסופו ל דבר אינו ברמה מספקת.

ב"כ המשיב היפנה לתמליל שיחה עם המתלון ממנו עולה כי ממש שידלו את המתלון לזהות את המשיב על אף שהוא מעולם לא זיהה באותה שיחה את המשיב כמי שפגע בו.

7. לטענת ב"כ המשיב מתוך פרטי הלבוש שלכאורה מזהים את המשיב באירוע נתפסו בחיפוש בביתו רק מכנסיים, ואין זה סביר כי בחר דווקא אותם להשאיר ומכל מקום על פי עדותו ניתן לרכשם בתלפיות ואין המדובר בפרט לבוש יחודי.

אשר לאיכון נטען כי בחודש יולי למשיב 170 איכונים במקום שכן אחיו גר על יד, לפיכך אין משמעות ראייתית לאיכון ולא היה מקום להסביר זאת ליחידה החוקרת שיודעת על כך.

8. אשר לעד שמזהה את המשיב בסרטון, לא ברור באיזה סרטון מדובר, בעניין זה נרשם מזכר רק שבוע מאוחר יותר, ומאחר ובמצלמות האבטחה לא נצפית כל עויות אליה מתייחס העד, נראה כי הראו לו דווקא את הסרטון מאולם אופוריה.

ממסמך נוסף עולה כי הראו להרבה אנשים נוספים להם היכרות עם המשיב את סרטוני מצלמות האבטחה אך הם לא זיהו את המשיב.

נטען כי המשיב עצמו לא שמר על זכות השתיקה, מסר את גירסתו ושיתף פעולה בחקירה.

דין והכרעה

9. כפי שציינה גם המבקשת הראיות שביסוד כתב האישום הן ראיות נסיבתיות.

מצלמות האבטחה והשוואתן למצלמות אולם אופוריה בו שהה המשיב שעתיים קודם לתיעוד במצלמות האבטחה מלמדות אכן כי אנשים בעלי חזות דומה שהו בשני המקומות. הם לבשו מכנסיים דומות ונעליים דומות. שניהם ענדו שרשרת לצווארם. באופוריה החולצה היתה קצרה, במצלמות האבטחה ארוכה.

10. העד אליאל שרבף מזהה את המשיב כמי שנצפה הן במצלמות האבטחה והן במצלמות באולמי אופוריה. הוא עבד אצל המשיב שנתיים וחצי והוא מזהה אותו לדבריו "לפי הליכה, טיפה פרצוף והטיק ביד" ומסביר כי יש למשיב תנועה לא רצונית בשתי הידיים שהן כמו זריקה של היד. הוא מזהה את המשיב בוודאות.

טענת ב"כ המשיב כי לא ברור איזה סרטון הוצג לו נסתרת ממזכר קיד מיום 17.8.11 שם הובהר כי הסרטון הראשון שהוצג לעד במהלך חקירתו היה הסרטון ממצלמות האבטחה והשני מאולמי אופוריה. יצוין כי גם מהתשובה עולה כי הסרטון הראשון היה זה שממצלמות האבטחה שכן רק בו נראה "טיפה פרצוף" ומכל מקום במהלך העדות מוסר העד כי בשני הסרטונים זיהה בוודאות את המשיב (ר' ש' 60-63).

מזכר שמסומן קמ הוא דו"ח צפייה בחקירה של המשיב שמתאר טיקים לא רצוניים בידיים במהלכה. צפייה בדיסק החקירה עצמו מעלה כי אכן בדקה הראשונה אליה מפנה המזכר נצפית לכאורה תנועה לא רצונית של הידיים. תנועה לא רצונית של זריקת יד נצפית לכאורה גם במצלמת האבטחה עובר לכניסה לתוך הבנין.

11. המשיב עצמו בחקירתו הראשונה מיום 9.8.21 שומר לכל אורכה על זכות השתיקה למעט משפט אחד בסיומה כי לא תקף אחד וכן התייחסות לשקיות שנתפסו בחיפוש בביתו.

גם בחקירתו השניה מיום 17.8.21 הוא שומר על זכות השתיקה למעט אמירה כי המכנס הנצפה בסרטונים אינו יחודי, וכשנאמר לו שהמשיב מזהה אותו בסרטון מבקש שיביאו אותו לעימות ורק בסוף החקירה הארוכה אומר שאין לו קשר לאנשים, שלא דקר ולא פגע באף אחד.

12. המתלונן עצמו לא יכול היה בעת האירוע עצמו לצפות בתוקף, אשר הגיע אליו מאחור. אירוע התקיפה וקיומו של תוקף אחד שהתיז גז ודקר את המתלונן מתואר על ידי חברתו של המשיב מיקה סיטבון בהודעותיה השונות (ר' הודעותיה מהימים 15.8.21, 4.8.21, 19.7.21).

תוצאותיו של האירוע בתיעוד הרפואי שבתיק.

13. עובדת קיומו של סכסוך בין המשיב למתלונן ואזהרות עקיפות שקיבל המתלונן בעניין זה עולה לא רק מהודעותיו של המתלונן (ר' הודעות מהתאריכים 15.8.21 ו-24.8.21), אלא נתמכת גם בהודעות החברה מהימים 48.21

ו-15.8.21 ולפיהן השם חיים עלה כבר בבית החולים כמקור אפשרי לתקיפה. המתלונן מסביר בהודעתו מיום 24.8.21 כי בהודעתו הראשונה מיום 20.7.21 שגבתה בסמוך לאירוע ציין כי אין לו סכסוך עם אף אחד ולא שלחו לו איומים מאחר ופחד.

14. קיימים מחקרי תקשורת ולפיהם מאוכן המשיב בזמן הרלוונטי בתא שטח של האנטנה שמכסה את בית המתלונן בשעה 01:56, כאשר המשיב לא סיפק לכך הסבר בהודעותיו. עם זאת, משקלם הראייתי של מחקרי תקשורת אלו הוא מוגבל להיתכנות ביצוע המעשה על ידי המשיב בשים לב לכך שבאותו החודש מאוכן המשיב 170 פעם בתא שטח זה של האנטנה ולטענת בא כוחו אחיו מתגורר שם.

15. בשקלול כל האמור סבורה אני כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית למיוחס למשיב. עם זאת, מדובר בראיות שעוצמתן אינה גבוהה.

לנוכח חומרת המעשים וקיומה של חזקת מסוכנות סטאטוטורית יש מקום לבחינת החלופה ויכולתה להפיג את המסוכנות במידה מספקת באמצעות שירות המבחן.

שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

הבקשה נקבעת לדין נוסף ליום 5.10.21 בשעה 11.00.

הדין יתקיים בפני השופט הדן בבקשה בכפוף ליומנו.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן אשר יכין את התסקיר עד למועד הדין.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשפ"א, 05 ספטמבר 2021, בהעדר
הצדדים.